

Afgifter, veed jeg ikke, hvad der skulde være i Veien for, at der kunde findes Tilslutning for et Forslag, som gik ud paa at afløse Gammel-skatten eller Jordebogsafigifterne. (Gad: Det er ganske rigtigt; det er en stor Feil, at de ikke allerede tidligere ere afløste.) Ja, jeg har ikke Noget imod, at de blive afløste, men at afløse dem til en Pris som denne, vilde i høi Grad medføre et Tab for Statskassen. At afløse Skatter til Beløb af flere Millioner imod kongelige Obligationer til Kurs 80 forekommer mig betydeligt at ville formindste Statens Indtægter. Det vilde skaffe store Beholdninger tilstede paa en Tid, da man maatte ikke trængte til dem, og det vilde maatte forlede Staten til at bruge store Summer, hvor den ellers ikke vilde gjøre det.

Masmusen: Uagtet jeg ikke kan indrømme, at det vil være rigtigt at afløse Refognitioner paa nogen anden Maade end den, jeg har tilladt mig at foreslaa i Ændringsforslaget under Nr. 2, skal jeg dog, da jeg ser, at mit Forslag ingen Understøttelse har faaet her i Salen, tillade mig at tage det tilbage.

Da Ingen optog det saaledes tilbagetagne Forslag, var det bortfaldet.

Scavenius: Jeg kan ikke antage, at Forslagsstillerne have Ret i, at Statskassen paa Grund af den § 4, der er indført i Lovforslaget, skulde ville tiltage sig Ret til ligeoverfor private Personer at afløse de Afgifter eller Refognitioner, som de skulle yde. Hvis Staten vil gjøre det, vil den efter min Formening begaa en ligefrem Uret, som jeg ikke kan tro, at det er Lovens Mening at give Tilladelse til. En anden Sag er det ganske vist, naar Staten vil afløse saadanne Afgifter, som der ydes til Communerne, thi ligeoverfor Communerne staar Staten i et andet Forhold, der kan den siges at være berettiget til ved Lov at forandre saadanne Refusioner. Det, man vil opnaa ved Lovforslaget, er ikke af en saadan Bigtighed, at jeg tror, der er Grund for Statskassen til at gjøre Opoffrelser for at opnaa det. Det er min Overbevisning, at

man ved at følge de ærede Herrers Forslag vil komme til det Resultat, at Statskassen vil lide et større eller mindre Tab. Naar der saa siges, at, hvis Statskassen ikke vil paatage sig et saadant Tab, vil den ikke opnaa at faa disse Afgifter afløste, saa siger jeg, at det ogsaa kan være Statskassen temmelig ligegyldigt. Alt, hvad vedkommende Arvefæster, Afgiftspligtige, har — jeg vil ikke sige Ret, — men Grund til at forlange og forvente, er, at der aabnes dem en Mulighed til at afløse deres Afgifter, saaledes at de ikke tabe Noget derved, men de have ingen Ret ligeoverfor Statskassen til at fordrø deres Afgifter afløste, saa at de vinde Noget derved.

P. Pedersen, (Frederiksborg Amts 3die Valgkreds): Det maa dog være mig tilladt at gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at denne Sag ikke er sat i Bevægelse af Arvefæsterne. Det er ikke dem, som have begjært at faa denne Sag fremmet, men Lovforslaget er oprindeligt kommet fra den ærede Finantsminister, og jeg mener derfor, at Sagen stiller sig noget anderledes, end fremhævet af det ærede Medlem. Arvefæsterne have Ret til at sige, at de bør stilles lige overfor Staten. De ere den ene Part i Sagen, og jeg mener, at det er fuldt berettiget, naar de kræve, at de stilles lige med Staten. Hvis Lovforslaget ikke var fremkommet fra den høitærede Minister, tror jeg ikke, at Arvefæsterne vilde have sat denne Sag i Bevægelse; men efter at Lovforslaget er fremkommet, mener jeg, at det ikke alene er vor Sag at se paa, hvad der er Statskassens Fordel eller Statens Tav, men vi skulle ogsaa søge at bidrage vort til, at Lovet bliver saaledes, at Arvefæsterne kunne være tjente med den.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, gik man til Afstemning, hvorved

1) Forslag under Nr. 1 af Frederiksen, E. Hansen, E. Larsen, P. Pedersen (Frederiksborg Amts 3die Valgkreds) S. Masmusen og Nugaard):

§ 2 affattes paa følgende Maade:

„Afløsning af Arvefæsteafgifter, Grundskat,